

BONITATEA TERENURILOR DE VİNĂTOARE DIN R. P. R. PENTRU PRINCIPALELE SPECII DE VINAT

Ing. ALMAŞAN H., ing. POPESCU C., ing. SCARLĂTESCU GH,
candidat în științe
biologice

In colaborare cu :

Ing. BODEA M. și ing. GEORGESCU S.

I. GENERALITĂȚI

1. INTRODUCERE

Una din principalele sarcini trasate în țara noastră în perioada actuală de construcție a socialismului, este și aceea a folosirii cît mai complete și raționale a resurselor naturale. În această direcție a fost acordată atenție și gospodăririi vînatului, sector ce a luat o dezvoltare deosebită în anii de democrație populară.

Cu toate succesele importante obținute în dezvoltarea sectorului gospodăriei vînatorești, pe calea rentabilizării și a producerii de beneficii tot mai mari, se resimțea lipsa unor elemente necesare întocmirii planului de perspectivă pe baze științifice.

Dezvoltarea planificată a gospodăriei vînatorești trebuia să se bazeze pe trei elemente principale, și anume: pe cunoașterea cît mai exactă a efectivelor actuale, a sporului anual al fiecărei specii și, în special, pe cunoașterea bonității fiecărui teren de vînătoare (în scopul stabilirii producției optime). Dacă primele două elemente au fost mai mult sau mai puțin cunoscute, ultimul a fost stabilit abia de curînd (1960), cînd Secția de biologia vînatului din INCEF a elaborat lucrarea „Criterii provizorii pentru determinarea bonității fondurilor de vînătoare din R.P.R.“ Ca o consecință a acestei lucrări care a fost aplicată imediat în producție, a fost executată lucrarea de față, care vine să stabilească efectivele optime caracteristice fiecărui teren de vînătoare, în funcție de capacitatea lui biogenică (bonitate).

Lucrarea, care este rezultatul fructuos al colaborării dintre INCEF, organele D.E.V. din M.E.F. și a A.G.V.P.S., precum și a serviciilor de economie a vînatului din D.R.E.F.-uri și a ocoalelor silvice, nu ar fi fost posibilă fără existența condițiilor deosebite create în țara noastră pentru desfășurarea activității de cercetare științifică.

La lucrarea de față, pe lîngă colectivul de autori, și-au dat contribuția, prin efectuarea calculelor și a hărților, tov. ing. Al. Butoi, ing. I. Popescu-Salcia, desenatorii Euterpii Petracă, Stefanie Male și Margareta Sîrbu.

2. STADIUL ACTUAL AL CUNOȘTINȚELOR

În literatura de specialitate din țara noastră nu sunt lucrări care să rezolve sau să trateze această problemă.

Clasificarea terenurilor de vînătoare, pe categorii de bonitate, în ultimul timp a preocupat pe toți acei ce vor să pună bazele unei gospodării cinegetice raționale, în scopul utilizării la maximum a acestei capacitați, fără a aduce însă prejudicii altor sectoare de activitate (agricultura, silvicultura). Este de la sine înțeles că o astfel de lucrare nu poate fi elaborată și nu-si găsește aplicabilitatea, decât în condițiile unui stat socialist, în care vînatul, ca și celelalte bogății naturale, este un bun al întregului popor.

Din cîte cunoaștem, astăzi suntem singura țară în care s-a făcut lucrarea de clasificare pe bonitate a tuturor fondurilor de vînătoare, pe baza folosirii cheilor de determinare a capacitații biogenice a terenurilor. În R.S. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.P. Polonă, R.P. Ungară, unde s-au făcut încercări de clasificare pe bonitate a terenurilor de vînătoare, fie că lucrările s-au făcut parțial, fie că o comisie a făcut clasificarea prin apreciere, fără a avea la bază criterii bine stabilite pentru determinarea bonității.

3. METODA DE LUCRU

Lucrarea a comportat trei faze distințe de lucru, și anume :

- a. Faza de teren, executată prin organele de producție de la ocoalele silvice pe baza instrucțiunilor elaborate de Direcția economiei vînatului din M.E.F., împreună cu Secția de biologia vînatului din INCEF.
- b. Faza de prelucrare și interpretare a datelor pe regiuni, executată de serviciile de economia vînatului de la D.R.E.F.-uri.
- c. Faza de verificare, prelucrare și interpretare a datelor pe țară, efectuată de colectivul de autori și colaboratori, cu concursul D.E.V. din MEF și A.G.V.P.S.

Pentru fiecare din fazele descrise, au fost necesare următoarele lucrări :

a. Faza de teren

Pe baza criteriilor provizorii, stabilite în lucrarea INCEF, un colectiv format din delegații D.E.V. și autori au elaborat instrucțiunile de aplicare în producție a cheilor de determinare a bonității, pentru cinci din speciile principale de vînat : fazan, iepure, căprior, cerb și capră neagră.

Conform instrucțiunilor primite, ocoalele silvice au completat cîte un chestionar, pentru fiecare fond de vînătoare. În aceste chestionare, în afară de o serie de date privitoare la evaluarea suprafețelor pe natură de culturi, s-au descris toți factorii care determină bonitarea terenului.

b. Faza regională

La fiecare D.R.E.F., funcționa o comisie formată din inginerul șef, șeful serviciului fond forestier, șeful serviciului economiei vînatului și secretarul Comitetului regional A.G.V.P.S., care prelucra datele primite de la ocoalele silvice, aplicînd punctajul stabilit în cheile de determinare a bonității. Punctajul stabilit îi corespunde un efectiv normal, la care trebuia să se ajungă în următorii ani, prin aplicarea măsurilor de ocrotire și chiar prin eventuala micșorare a recoltei.

c. Faza finală

S-a executat la INCEF și a constat din :

— Verificarea modului în care s-au aplicat cheile de determinare a bonității, pe fiecare fond de vînătoare în parte.

— Întocmirea hărții fondurilor de vînătoare din R.P.R. la scara 1 : 500 000 (după noua arondare a fondurilor de vînătoare), pe care s-au marcat categoriile de bonitate rezultate din aplicarea cheilor, la cinci din principalele specii de vînat.

— Centralizarea și prelucrarea datelor referitoare la bonitatea fondurilor, pe ocoale silvice, pe D.R.E.F.-uri și pe întreg teritoriul țării noastre.

— Stabilirea speciei principale de vînat, pe fiecare fond de vînătoare, în funcție de totalul unităților valorice întrunite prin aplicarea unor coeficienți caracteristici speciei, la efectivele normale, în funcție de ponderea economică cu care intră specia în productivitatea terenurilor. Această lucrare de sinteză, a fost materializată și prin întocmirea unei hărți cu vînatul principal.

În cele ce urmează, se prezintă rezultatele obținute în urma centralizării datelor pe regiuni, fără o detaliere a acestora pe fiecare fond de vînătoare în parte.

II. BONITATEA TERENURILOR DE VINĂTOARE DIN R.P.R. PENTRU SPECIILE : IEPURE, FAZAN, CAPRIOR, CERB, ȘI CAPRA NEAGRĂ

Aplicând metoda indicată, s-a ajuns în final la clasificarea pe bonitate a tuturor fondurilor de vînătoare din țara noastră și la stabilirea vînatului principal, corespunzător fiecărui fond *.

Intreg materialul fiind prelucrat pe specii și interpretarea datelor obținute s-a făcut tot pe specii.

1. IEPURELE (*LEPUS EUROPAEUS* Pall.)

Deși în ordine sistematică nu este prima dintre speciile ce fac obiectivul lucrării de față, totuși a fost necesar să fie pus primul în lista principalelor specii de vînat din țara noastră, dat fiind importanța economică ce o prezintă.

In adevară, din datele culese de pe fondurile de vînătoare și înscrise în tabelul 1, rezultă că iepurele găsește condiții favorabile de viață pe 16 752 mii ha, împărțite în 1 690 fonduri.

— În categoria I se găsesc doar 95 fonduri, cu o suprafață de 854 mii ha și un efectiv mediu de viitor de 21,8 iepuri la 100 ha. Efectivul total, de viitor, corespunzător bonității fondurilor, este de 186 mii bucăți față de cel existent în anul 1961, care a fost de numai 67 mii bucăți.

* Unele terenuri de vinătoare au azi ca vînat principal mistrețul, însă datorită pagubelor ce le poate face, se preconizează menținerea lui la un efectiv scăzut, ceea ce va face ca în viitor această specie să fie numai secundată.

Bonitatea terenurilor de vînătoare și efectivele optime corespunzătoare

Nr. curent	Denumirea D.R.E.F.	Suprafața și nr. fondurilor cu iepuri		Efective în bucăți		Bonitatea terenurilor de			
		Suprafața	Nr. fondurilor	Coresp. bonității	Existente în anul 1961	Categoria I			Ef. mediu pe 100 ha
						Nr. fondurilor	Coresp. bonității	Existente în anul 1961	
1 Arges	969 977	105	95 250	51 630	—	—	—	—	—
2 Bacău	658 040	65	46 600	27 830	—	—	—	—	—
3 Banat	1 752 249	190	249 350	51 315	669 896	73	143 750	37 795	21,5
4 Brăilei	976 750	88	67 400	17 895	—	—	—	—	—
5 București	1 875 254	197	281 950	131 730	—	—	—	—	—
6 Cluj	933 855	83	83 800	26 145	—	—	—	—	—
7 Crișana	1 193 967	117	156 250	80 140	184 254	22	42 100	29 740	22,8
8 Dobrogea	1 028 587	104	74 930	28 320	—	—	—	—	—
9 Galați	1 065 756	111	79 600	22 035	—	—	—	—	—
10 Hunedoara	450 300	49	39 900	7 645	—	—	—	—	—
11 Iași	994 163	103	91 460	53 905	—	—	—	—	—
12 Maramureș	703 253	85	66 850	17 785	—	—	—	—	—
13 Mureș-A. M.	678 160	63	52 560	27 510	—	—	—	—	—
14 Oltenia	1 648 332	152	185 100	45 880	—	—	—	—	—
15 Ploiești	1 005 450	101	95 300	32 105	—	—	—	—	—
16 Suceava	797 850	77	69 000	28 040	—	—	—	—	—
Total general pe D.R.E.F.	16 751 913	1 690	1 735 500	649 910	854 150	95	185 850	67 535	21,8

— Cea de a II-a categorie cuprinde un număr de 580 fonduri, cu o suprafață de 5635 mii ha. Efectivul mediu de viitor pe 100 ha, este de 14,0 bucăți, cu o diferență deci față de categoria I de 7,8 iepuri. Față de efectivul existent în anul 1961, de 318 mii bucăți, cel corespunzător bonității este mult mai mare și anume de 790 mii bucăți.

— Categoria a III-a, cu un număr de 901 fonduri și o suprafață de 9050 mii ha este aceea care ocupă cea mai mare suprafață, efectivul mediu de viitor corespunzător fiind de 7,9 iepuri la 100 ha, iar cel total de 717 mii bucăți. La această categorie, efectivul existent este mic și anume de numai 248 mii bucăți.

— Ultima categorie, a IV-a, este formată din 114 fonduri, cu o suprafață de 1 213 mii ha. Efectivul de iepuri corespunzător bonității este de 42 mii, față de cel existent de 16 mii bucăți. Pe fondurile din această categorie, efectivul mediu de viitor este de 3,5 bucăți la 100 ha.

Rezultă că pe total, față de efectivul existent în 1961 de 650 mii bucăți, acela de viitor (corespunzător bonității terenurilor de vînătoare) trebuie să fie de 1735 mii iepuri. Diferența dintre efectivul existent și cel posibil (după cum se vede și în tabelul 1) este destul de mare, dar prin aplicarea unor măsuri eficiente de gospodărie în următorii 10 ani, se vor putea atinge aceste efective optime.

Pentru a avea o vedere de ansamblu asupra modului de repartizare a diferitelor categorii de bonitate pe teritoriul țării noastre, a fost întocmită și o hartă (fig. 1) în care este materializată bonitatea fondurilor de vînătoare

Tabelul 1

bonității pe D.R.E.F.-uri pentru iepure (*Lepus europaeus* Pall)

vînătoare pe categorii de bonitate

Categorie II				Categorie III				Categorie IV						
Suprafața aptă pentru iepure în ha	Nr. fondurilor	Efective în bucăți		Nr. fondurilor	Efective în bucăți		Nr. fondurilor	Efective în bucăți		Nr. fondurilor	Efective în bucăți			
		Coresp. bonității	Existență în anul 1961		Ef. mediu pe 100 ha	Coresp. bonității		Coresp. bonității	Existență în anul 1961		Ef. mediu pe 100 ha			
438 960	45	55 550	36 360	12,7	535 817	58	39 300	15 080	7,3	15 200	2	400	190	2,6
—	—	—	—	—	614 110	60	44 650	26 580	7,1	43 900	5	1 950	1 250	4,4
367 790	42	54 000	7 765	14,7	680 983	72	50 050	5 580	7,4	33 580	3	1 550	175	4,6
37 150	4	4 800	2 900	12,9	765 550	70	56 050	11 965	7,3	174 050	14	6 550	3 030	3,8
1 848 714	193	279 800	130 790	15,1	26 540	4	25 150	940	8,0	—	—	—	—	—
248 365	22	34 800	13 910	14,0	564 190	50	46 950	11 480	8,3	121 300	11	2 050	855	1,7
531 033	53	85 500	43 250	16,1	315 930	30	25 000	5 300	7,9	162 750	12	3 650	1 850	2,2
28 033	3	3 550	2 150	12,0	966 654	98	69 930	25 270	7,2	33 900	3	1 450	900	4,3
10 743	1	1 300	450	12,0	924 815	97	73 400	20 900	7,9	130 198	13	5 100	685	3,9
122 400	13	13 950	3 370	11,4	317 300	35	25 450	4 215	7,7	10 600	1	500	60	4,6
145 340	15	16 850	6 555	11,6	828 023	86	73 710	46 250	8,7	20 800	2	900	1 100	4,3
284 520	36	40 300	10 860	14,2	271 083	30	20 750	4 995	7,7	147 650	19	5 800	1 930	3,9
190 610	17	20 850	11 960	10,9	291 950	28	24 360	13 205	8,3	195 600	18	7 350	2 345	3,8
909 010	85	121 650	28 150	13,4	739 322	67	63 450	17 730	8,6	—	—	—	—	—
384 350	42	46 950	15 800	12,2	545 850	53	45 050	15 355	8,3	75 250	6	3 300	950	4,4
87 600	9	10 200	3 614	11,6	662 100	63	56 800	23 716	8,6	48 150	5	2 000	710	4,2
5 634 618	580	790 050	317 784	14,0	9 050 217	901	717 050	248 561	7,9	1 212 928	114	42 550	16 030	3,5

cum iepuri. Din această hartă se poate vedea că toate fondurile de vînătoare ce intră în categoria I sunt situate în vestul țării, unde este cunoscut de altfel că, iepurele găsește cele mai bune condiții de dezvoltare.

Terenurile din categoria a II-a se găsesc atât în partea de vest cât și în celelalte cîmpii fertile ale țării noastre, unde atât din punct de vedere a condițiilor climatice, cit și al fertilității solului, iepurele găsește condiții destul de bune de dezvoltare.

Fondurile din bonitățile a III-a și a IV-a, cuprind mai ales colinele joase din imediata vecinătate a cîmpiei, cum și o serie de terenuri joase inundabile sau în care condițiile climatice sunt mai puțin favorabile.

2. FAZANUL (*PHASIANUS COLCHICUS* subsp.)

Este specia de vînat cu pene care alături de iepure face obiectul unei culturi intensive la cîmpie pe anumite terenuri. Deși răspîndit mult (11) și cu perspective mari de mărire a suprafeței arealului actual, totuși nu poate fi socotit decît pe 389 fonduri, cu o suprafață de 1668 mii ha ca vînat ce se poate cultiva mai intens.

Din tabelul 2, rezultă că cele mai multe fonduri (271) sunt din categoria a III-a de bonitate, cu o suprafață de 1136 mii ha. În ordine vin, 81 fonduri din categoria a II-a cu 371 mii ha, 26 fonduri din categoria a IV-a, cu 137 mii ha și în fine, prima categorie cu 11 fonduri și 24 mii ha.

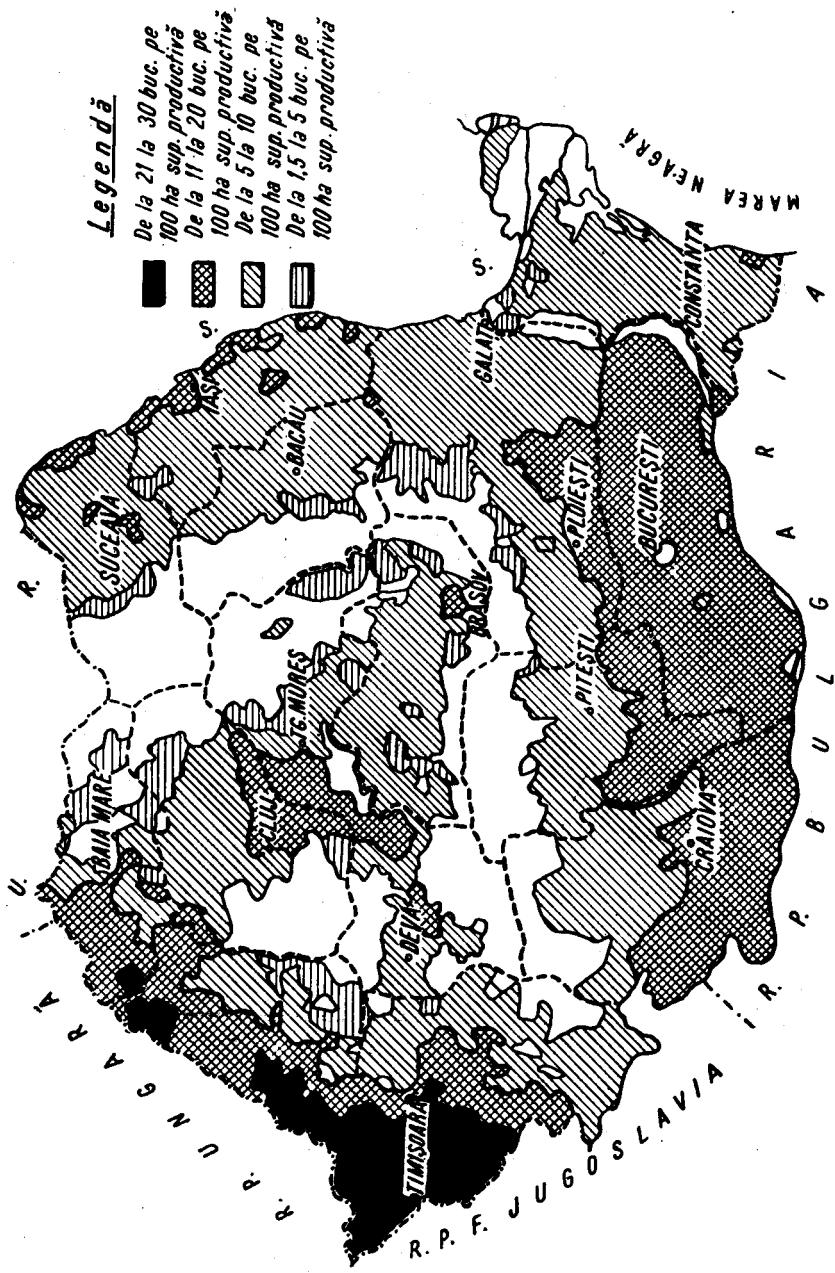

Fig. 1 — Bonitatea fondurilor de vînătoare cu iepure (*Lepus europeus* Pall) din R.P.R.

In ceea ce privește efectivele corespunzătoare bonității terenurilor, se precizează că ele variază (așa cum rezultă de altfel și din tabel), foarte mult de la un teren la altul, aceasta deoarece în țara noastră sînt încă terenuri pe care fazanul se menține numai la pădure. In consecință, și noi am modificat tabelul efectivelor optime, prezentat în lucrarea menționată mai sus, făcînd de data aceasta mai multe categorii, în funcție de terenul pe care se țin fazanii, sau modul de cultură a acestei specii.

Astfel s-au făcut trei categorii de efective medii corespunzătoare terenurilor pe care se face o cultură intensivă artificială (fazanerii), a acelora unde fazanul se menține numai în păduri și, în fine a acelora pe care specia se găsește în număr destul de mare și în afara pădurilor.

In tabelul de mai jos se dau efectivele de fazani corespunzătoare bonității în funcție de categoriile amintite.

Nr. crt.	Terenul la care se referă efectivele	Efective medii pe 100 ha corespunzătoare bonității terenului			
		I	a II-a	a III-a	a IV-a
1	Fazanerii	Peste 530	330—529	100—329	Sub 100
2	Pădure	Peste 70	41—69	21—40	Sub 20
3	Pădure și teren agricol	Peste 18	8—17	2—7,5	Sub 2

Aplicîndu-se aceste efective medii de 100 ha, suprafață aptă pentru fazan, s-a ajuns la un efectiv optim total pe țară de 255 mii fazani, față de 110 mii căt erau în anul 1961. Se întrevede posibilitatea de a se atinge această cifră în următorii 7—10 ani.

Tinem să relevăm faptul că, fazanul fiind o specie folositoare, efectivele indicate de noi pentru fiecare fond de vînătoare, ocol silvic sau regiune, trebuie considerate ca fiind minime. Ele pot fi deci depășite, fără grijă că s-ar putea ivi pagube în teren.

In ceea ce privește distribuția fondurilor de diferite bonități pe teritoriul țării noastre, se vede de pe harta (fig. 2) că cele din categoria I, sunt toate situate în provincia climatică C.f.a.x și anume în partea de sud-vest a regiunii Crișana și în regiunile Banat și Oltenia.

Fondurile din categoria a IV-a cuprind atîț părțile mai înalte din provincia climatică C.f.b.x. căt și cele mai multe fonduri din provinciile D.f.a.x. sau D.f.b.x.

Așa cum se arată și în lucrarea premergătoare prezentei (11) această repartiție este normală, fiind strîns legată, de factorii edafici, climatici și biotici, cum și de lucrările efectuate de sectorul cinegetic din țara noastră.

Este de la sine înțeles deci, că dacă în următorii ani, atenția organelor de resort se va îndrepta și asupra altor fonduri de vînătoare care corespund pentru o cultură intensivă a fazanului, suprafețele ocupate de această specie, vor fi mai mari.

3. CAPRIORUL (*CAPREOLUS CAPREOLUS L.*)

După iepure, este a doua specie de vînat de importanță deosebită atîț din punct de vedere economic, căt și prin suprafață ocupată.

Căpriorul se poate dezvolta pe o suprafață de 6113 mii ha pădure (tabelul 3), atingînd un efectiv optim de 266 000 exemplare, ceea ce revine

Bonitatea terenurilor de vinătoare și efectivele optime cores

Nr. crt.	Denumirea D.R.E.F.	Bonitatea terenurilor pentru						Categoria I		
		Suprafața și nr. fondurilor cu fazani	Supraf.	Nr. fond	Efective în bucăți	Corresp. bonității	Existență în anul 1961	Corresp. bonității	Existență în anul 1961	Efective în buc.
1	Argeș	1 000	—	1	2 100	800	—	—	—	—
2	Bacău	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Banat	718 818	97	40 830	19 130	—	1 167	—	—	6 420
4	Brasov	—	—	—	—	—	—	—	—	6 700
5	București	103 292	108	57 560	28 660	—	—	—	—	—
6	Cluj	30 413	14	12 260	9 235	—	—	—	—	—
7	Crășna	395 682	79	75 660	31 515	—	21 439	—	—	—
8	Dobrogea	9 360	8	5 610	2 000	—	—	—	—	—
9	Galați	66 749	7	7 360	2 450	—	—	—	—	—
10	Hunedoara	13 850	9	4 530	1 030	—	—	—	—	—
11	Iași	7 602	7	3 790	5 150	—	—	—	—	—
12	Maramureș	290 180	36	19 710	2 310	—	—	—	—	—
13	Mureș-A.M.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Oltenia	20 496	14	10 320	3 100	—	1 820	—	—	1 300
75	Ploiești	10 800	9	14 860	4 240	—	—	—	—	500
16	Suceava	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Total general D.R.E.F.		1 668 242	389	254 590	109 620	—	24 426	—	11	27 750
						—	—	—	—	18 780

Bonitatea terenurilor de vinătoare și efectivele optime cores

Nr. current	Denumirea D.R.E.F	Bonitatea terenurilor de vinătoare și						Categoria		
		Totală	Aptă pentru căprior	Total	Cu păduri apte pentru căprior	Corespondență	Efective în anul 1961	Correspondență	Efective în buc.	
1	Argeș	597 984	588 894	149	141	20 665	2 345	—	—	
2	Bacău	562 655	562 555	110	107	16 580	4 405	—	—	
3	Banat	623 786	623 343	214	144	31 355	8 265	18 822	22	
4	Brăov	545 136	534 386	129	118	22 050	11 480	1 300	1	
5	București	165 189	111 752	210	119	9 275	7 005	29 217	34	
6	Cluj	498 543	489 218	129	127	25 750	11 425	7 288	7	
7	Crășna	319 987	319 719	122	101	18 375	8 590	8 377	16	
8	Dobrogea	128 727	84 562	129	34	6 115	3 925	11 976	5	
9	Galați	221 500	176 999	127	46	7 340	2 085	100	1	
10	Hunedoara	460 650	460 600	109	105	19 175	6 020	1 050	2	
11	Iași	157 583	155 008	103	77	12 085	4 375	18 225	13	
12	Maramureș	321 750	321 280	116	103	13 010	3 115	2 550	2	
13	Mureș-A.M.	379 989	379 989	103	101	12 720	6 650	15 426	14	
14	Oltenia	508 042	402 386	175	81	18 070	1 255	—	—	
15	Ploiești	402 950	400 200	119	85	17 500	4 940	13 300	5	
16	Suceava	503 850	502 950	113	93	16 145	6 360	14 950	16	
Total general R.P.R.		6 398 321	6 113 841	2157	1582	266 210	92 240	142 581	138	13 960
										15 660
										9,8
										1 012 657
										510
										76 420

Tabelul 2

punzătoare bonității pe D.R.E.F.-uri, pentru fazani (*Phasianus sp.*)

fazan, pe categorii de bonitate

Categorيا a II-a				Categorيا a III-a				Categorيا a IV-a			
Supraf. aptă pentru fazani în ha	Nr. fondurilor	Efective în buc.		Supraf. aptă pentru fazani în ha	Nr. fond.	Efective în buc.		Supraf. aptă pentru fazani în ha	Nr. fond.	Efective în buc.	
		Coresp. bonității	Existente în anul 1961			Coresp. bonității	Existente în anul 1961			Coresp. bonității	Existente în anul 1961
—	—	—	—	1 000	1	2 100	800	—	—	—	—
29 933	17	16 260	7 695	627 418	70	17 350	4 470	60 300	8	800	265
19 098	17	27 140	19 510	84 124	91	30 420	9 150	—	—	—	—
1 030	1	4 940	4 585	14 913	6	5 380	4 350	—	—	—	—
170 201	23	30 380	12 020	171 262	44	24 400	7 725	32 780	4	850	190
—	—	—	—	9 360	8	5 610	2 000	—	—	—	—
—	—	—	—	66 749	7	7 360	2 450	—	—	—	—
—	—	—	—	12 200	8	4 200	930	—	—	—	—
140 700	16	13 520	1 575	3 107	4	2 880	4 900	1 650	1	330	100
—	—	—	—	126 530	17	5 960	725	4 495	3	910	250
4 370	2	2 560	2 500	14 306	11	6 460	100	22 950	3	230	10
5 400	5	13 070	4 200	5 400	4	1 790	40	—	—	—	—
370 732	81	107 870	52 085	1 136 439	271	113 910	37 640	136 645	26	5 060	1 115

Tabelul 3

punzătoare bonității pe D.R.E.F.-uri pentru căprior (*Capreolus*)

efectivele pentru căprior pe categorii

a II-a		Categorия a III-a				Categorия a IV-a				Sporadic						
Existent în anul 1961	Ef. mediu pe 100 ha	Suprafata aptă pentru căprior în ha.	Nr. fonduri	Efective în buc.	Existent în anul 1961	Eff. mediu pe 100 ha	Suprafata aptă pentru căprior în ha.	Nr. fonduri	Efective în buc.	Existent în anul 1961	Eff. mediu pe 100 ha	Suprafata aptă pentru căprior în ha.	Nr. fonduri	Efective în buc.	Existent în anul 1961	Eff. mediu pe 100 ha
295	7,3	192 983	54	10 650	580	5,5	54 166	17	2205	225	4,1	295 122	35	4415	1245	1,5
195	7,0	115 950	45	6 350	1725	5,5	167 670	31	5780	1165	3,5	273 915	29	4100	1320	1,5
1510	7,3	347 715	65	18 100	3785	5,2	127 014	14	3850	810	3,0	31 874	4	470	150	1,5
3950	7,4	134 621	37	7 335	3280	5,5	167 457	28	5945	3035	3,5	149 170	16	2150	1045	1,5
1675	7,8	20 433	19	1 285	230	5,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2865	7,5	165 035	50	10 215	4705	6,2	108 091	12	3815	1925	3,5	37 77953	9	1160	715	1,5
2255	7,4	141 312	28	7 945	3360	5,6	73 742	8	2435	1660	3,3	—	—	—	—	—
410	7,4	47 534	19	3 030	1840	6,4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
355	7,0	80 409	29	4 390	1045	5,5	48 297	8	1825	470	3,8	41 020	4	615	185	1,5
1100	7,7	190 350	47	10 325	3310	5,4	83 950	15	2735	630	3,2	132 650	17	1990	930	1,5
2830	7,8	19 989	6	1 265	330	6,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
685	7,6	93 600	39	5 315	1100	5,7	54 400	14	1710	355	3,1	118 110	14	1770	815	1,5
2895	7,8	16 326	4	1 030	265	6,3	47 300	14	1675	655	3,5	228 969	31	3435	1765	1,5
260	7,2	243 612	57	12 695	540	5,2	145 914	18	4445	455	3,0	—	—	—	—	—
955	7,6	100 550	31	5 955	1105	5,6	59 100	10	1840	510	3,1	144 850	12	2175	1265	1,5
2345	7,6	18 350	4	1 050	440	5,7	139 700	15	4460	1435	3,2	259 400	25	3895	1595	1,5
24 580	7,6	1 928 769	534	106 935	27 640	5,6	1 276 801	204	42 720	13 330	3,7	1 753 033	196	26 175	11 030	1,5

Legenda

- F Peste 530 fazani la 100 ha pădure
- P Peste 70 fazani la 100 ha pădure
- Peste 18 fazani la 100 ha suprafață
- Totală productivă
- De la 340-520 fazani la 100 ha pădure
- De la 41-69 fazani la 100 ha pădure
- De la 8-17 fazani la 100 ha suprafață
- pădure productivă
- De la 100-330 fazani la 100 ha pădure
- De la 21-40 fazani la 100 ha pădure
- De la 2-15 fazani la 100 ha suprafață
- Totală productivă
- Sub 100 fazani la 100 ha pădure
- Sub 20 fazani la 100 ha suprafață
- Totală productivă

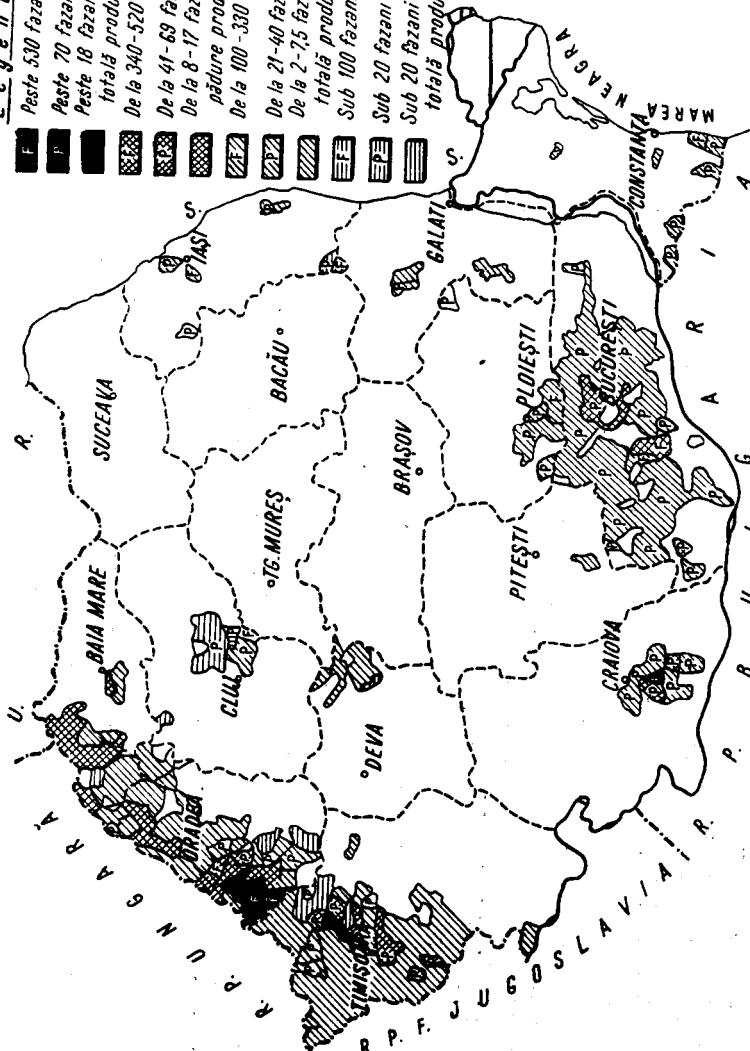

Fig. 2 — Bonitatea fondurilor de vînătoare cu fazan (Phasianus sp.) din R.P.R.

la o medie pe țară de 4,4 căpriori la 100 ha. Dacă se ține seama de faptul că în această suprafață, căpriorul găsește condiții mai puțin favorabile în zona principală a cerbului, unde el apare numai sporadic, suprafața în care căpriorul are condiții bune de dezvoltare se reduce la 4360 mii ha, cu un efectiv de 240 000 exemplare. În acest caz, media calculată pe țară ar trebui să fie de 5,5 căpriori la 100 ha de pădure.

Făcând o comparație cu efectivul existent, care este de numai 92 200 bucăți, rezultă că el este mult inferior posibilităților terenurilor noastre de vînătoare. Aceasta reiese și din media pe țară, calculată prin raportarea efectivului actual la suprafața ocupată, care este de numai 1,5 căpriori la 100 ha pădure.

Analizînd acum situația efectivelor pe cele patru categorii de bonitate ale terenurilor noastre, găsim următoarele :

— Terenurile de categoria I, care ocupă 3% din suprafața favorabilă dezvoltării căpriorului, sunt situate în zona de cîmpie și dealuri joase cu păduri mici fărîmitate încunjurate de terenuri agricole. În aceste terenuri efectivele existente sunt superioare celor optime, media optimă de 9,8 exemplare la 100 ha pădure fiind inferioară celei existente de 11,0. În acest caz, acolo unde se semnalează pagube în culturile silvice sau agricole, este necesar să se reducă efectivele, la cele corespunzătoare bonității.

— Terenurile de categoria a II-a ocupă 23% din suprafața totală, cu un efectiv optim de 76 400 exemplare (față de 24 600 căpriori existenți). Media actuală pe 100 ha (2,4) este mult inferioară celei optime (7,6).

— Categoria a III-a ocupă aproape jumătate din suprafață (42%) cu un efectiv optim de 106 900 căpriori. Efectivul existent este abia de 27 600 căpriori. Diferența mare între media optimă de 5,6 căpriori pe 100 ha pădure și cea existentă de 1,4 provine și din aceea că majoritatea terenurilor lipsite de căpriori, din regiunile Oltenia, Argeș și a. corespund bonității a III-a. Ridicarea efectivelor la această categorie se va face în condiții mai grele, deoarece trebuie intervenit cu colonizări masive, în toate trupurile de pădure lipsite de această specie.

— Ultima categorie, a IV-a care ocupă restul suprafețelor cu păduri favorabile dezvoltării căpriorului, se situează în majoritate în regiunea de tranziție dintre zona cerbului și a căpriorului și are un efectiv optim de 42 700 exemplare (media 3,7). În prezent, efectivele se cifrează la 13 300 exemplare, cu o medie la 100 ha pădure de 1,4 căpriori.

Din tabel mai rezultă că pe o suprafață de peste 1700 mii ha pe care există căpriori, situată în masive păduroase la altitudini mari, din cauza zăpezilor, căpriorul nu găsește condiții bune de dezvoltare. Deoarece efectivul existent nu se poate neglija, l-am încadrat la o categorie denumită sporadic, în care media generală pe 100 ha pădure o considerăm 1,5.

Harta bonității fondurilor de vînătoare (fig. 3) ne dă o imagine clară asupra repartiției diferitelor categorii de bonitate a terenurilor cu căpriori. De la nord spre sud, de-a lungul lanțului carpatice, terenurile acoperite cu masive păduroase și situate la altitudini mari fac parte din categoria sporadic, cu cei mai puțini căpriori. Urmează de o parte și de alta a acestei zone, terenurile de categoriile a IV-a și a III-a. Primele două categorii sunt situate în zona de cîmpie și dealuri, pe întreg teritoriul țării și prezintă un aspect mozaicat, terenurile din categoria I, alternînd cu cele din a II-a.

Legenda

- De la 9 la 10,5 căpriori pe 100 ha suprafață productivă
- De la 7 la 8,9 căpriori pe 100 ha suprafață productivă
- De la 5 la 6,9 căpriori pe 100 ha suprafață productivă
- De la 3 la 4,9 căpriori pe 100 ha suprafață productivă
- In medie 1,5 căpriori pe 100 ha suprafață productivă

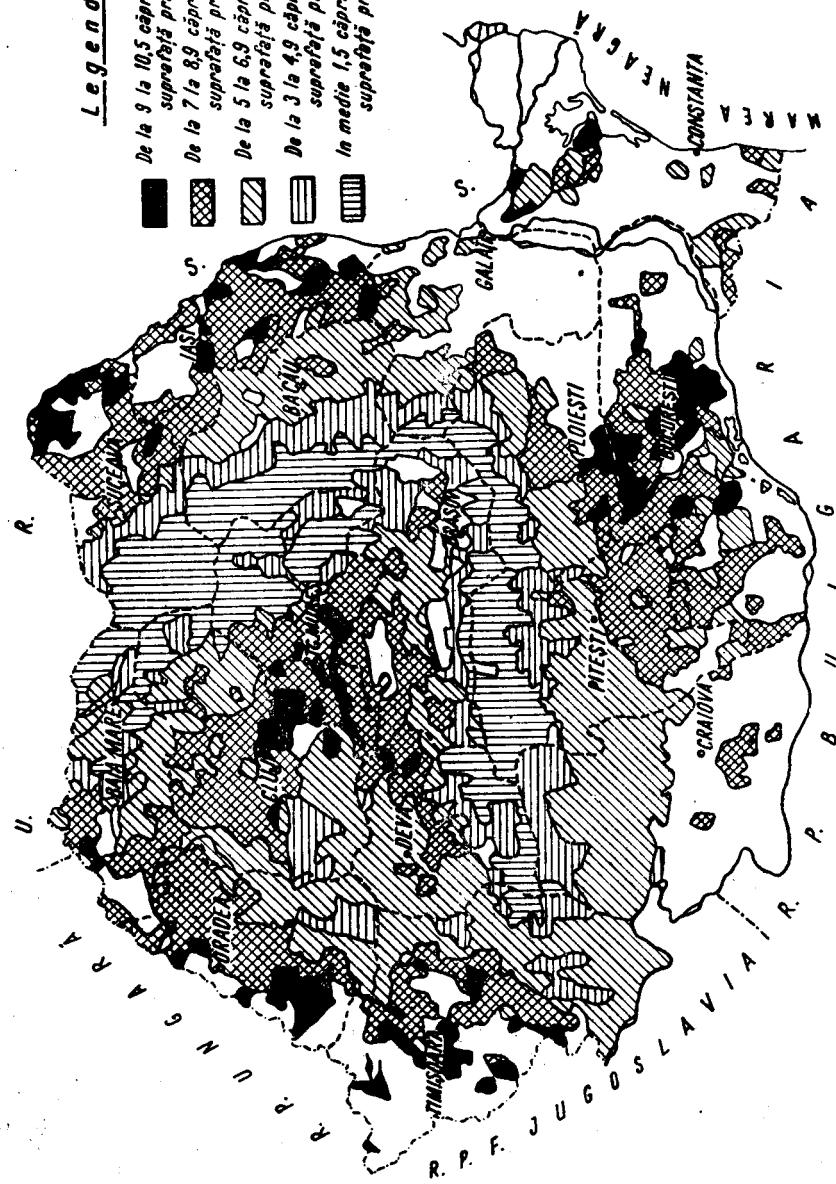

Fig. 3 — Bonitatea fondurilor de vinătoare cu căprior (Capreolus capreolus L.) din R.P.R.

3. CERBUL (*CERVUS ELAPHUS L.*)

Din tabelul 4 pe D.R.E.F.-uri, rezultă că cerbul găsește condiții bune de dezvoltare pe 2 900 000 ha, având un efectiv optim de 35 500 bucăți, revine o medie pe țară de 1,2 exemplare la 100 ha pădure. Media calculată la efectivul existent este în prezent de numai 0,6 bucăți pe 100 ha, cei 15 200 cerbi existenți în anul 1961, ocupând suprafața de 2 500 000 ha.

In concluzie deci, efectivul actual este de circa 20 000 exemplare inferior celui optim. Această diferență provine atât din faptul că pînă acum pe majoritatea terenurilor situate în zona propriu-zisă a cerbului nu s-a ajuns la numărul de cerbi corespunzători bonității lor, cît și din faptul că pe aproximativ 400 000 ha terenuri (situate în mare parte în nordul regiunilor Oltenia și Argeș), cerbul lipsește și colonizarea începută trebuie continuată.

Dacă analizăm situația efectivelor repartizate pe categorii de bonitate, va rezulta că :

— terenurile de categoria I ocupă 8% din suprafața totală a pădurilor apte pentru cerbi. La aceasta corespunde un efectiv optim de 5000 exemplare, față de 3150 cerbi ce se găsesc în prezent, ceea ce revine la o medie optimă de 2,1 cerbi, comparativ cu media existentă destul de redusă de 1,3 la 100 ha pădure ;

— terenurile de categoria a II-a de bonitate, ocupă 54% din suprafața totală a pădurilor apte pentru cerb. La aceasta îi corespunde un efectiv optim de 22 400 exemplare, față de 8700 exemplare, ce se găsesc în prezent, ceea ce revine la o medie optimă de 1,4 cerbi, comparativ cu media de 0,6, ce există la 100 ha pădure ;

— restul suprafeței pădurilor aptă pentru cerb, încadrată în categoria a III-a de bonitate, reprezintă un procent de 38%. Efectivul optim corespunzător este de 8200 exemplare, față de 3400 exemplare, ce se găsesc pe teren.

Calculind mediile la 100 ha pădure, vom găsi pe cea optimă de 0,8, iar cea actuală de 0,3—0,4 cerbi. Trebuie remarcat faptul că în această categorie au intrat în special terenurile, situate în regiunea de cîmpie și care în prezent sunt ocupate de cerbi. Deoarece este recomandabil ca o specie, chiar dacă se găsește în afara zonei ei principale, să fie menținută, aceste suprafețe păduroase cu cerbi au fost încadrate în categoria a III-a. Menținerea lui se va face însă în limitele efectivelor corespunzătoare bonității, pentru a da în acest mod posibilitate vînatului principal din acea zonă, să se dezvolte în condiții normale. În această situație se găsesc o serie de terenuri în regiunea de cîmpie, în partea de vest a țării, unde pentru a favoriza dezvoltarea în bune condiții a fazanului și căpriorului, este necesar să reducem efectivele de cerbi, la limitele corespunzătoare bonității.

Tot în categoria a III-a de bonitate sunt încadrate și terenurile care, cu toate că se găsesc în zona propriu-zisă a cerbului, au condiții staționale mai puțin prielnice dezvoltării lui. Un exemplu în acest sens, îl constituie o parte din masivele păduroase ale regiunilor Argeș și Oltenia, unde în prezent cerbul chiar lipsește, urmînd să fie colonizat sau lăsat să se răspîndească pe cale naturală, din masivele păduroase învecinate.

Din harta întocmită (fig. 4) se poate vedea că zona propriu-zisă a cerbului formează un lanț continuu de-a lungul Carpaților, ocupând terenurile acoperite cu masive păduroase, începînd din nordul țării, pînă aproape de Dunăre, unde se întrerupe din cauza terenurilor stîncoase tari, inapte dezvol-

Bonitatea terenurilor de vînătoare și efectivele optime corespunzătoare

Nr. crt.	Regiunea	Suprafața pădureoasă în ha		Nr. fonduri		Efective în buc.		Bonitatea terenurilor de	
		Totală	Aptă pt. cerb	Total	Cu păduri aptă pt. cerb	Coresp. calități	Existente în anul 1961	Suprafața păduri aptă pt. cerb, în ha	Nr. fonduri
1	Argeș	597 984	312 214	149	38	3 075	750	—	—
2	Bacău	562 655	404 615	110	45	4 145	1 605	11 930	—
3	Banat	623 786	163 880	214	33	1 860	705	—	—
4	Brașov	545 136	297 436	129	41	3 140	1 265	23 550	—
5	București	165 189	—	210	—	—	—	—	—
6	Cluj	498 543	152 671	129	19	1 915	1 185	16 400	—
7	Crișana	319 987	104 923	122	33	1 165	755	—	—
8	Dobrogea	128 727	—	129	—	—	—	—	—
9	Galati	221 500	83 118	127	10	860	250	—	—
10	Hunedoara	460 650	155 100	109	19	1 765	480	—	—
11	Iași	157 583	7 000	103	1	70	10	—	—
12	Maramureș	321 750	237 310	116	46	3 180	1 270	59 840	6
13	Mureș-A. M.	379 989	261 451	103	39	4 150	2 900	39 257	4
14	Oltenia	508 042	100 270	175	11	1 035	—	—	—
15	Ploiești	402 950	205 750	119	23	2 705	840	—	—
16	Suceava	503 850	421 650	113	45	6 485	3 275	86 950	7
Total general R. P. R.		6 398 321	2 907 388	2 157	403	35 550	15 290	237 927	21

tării lui. Separat de acest lanț continuu, s-au încadrat tot în zona proprietății încă patru suprafețe cu cerb, care cu toate că nu sunt situate chiar în porțiunea de dealuri înalte și muntoase, vor forma centre puternice necesare extinderii lui în zonele învecinate. Cele patru centre încadrate în zona proprietății a cerbului sunt următoarele, începând din partea de nord a țării :

a) masivele pădureoase din ocoalele silvice Borlești și Cehul Silvaniei, pentru regiunea Maramureș ;

b) masivele pădureoase din ocoalele silvice Beiș, Sebeș și Beliu, care formează un centru de unde cerbul se poate răspândi spre porțiunea de dealuri și cîmpie a regiunii Crișana ;

c) masivele pădureoase din ocoalele silvice Săvîrșin și Gurahonț, pentru regiunile Banat, Crișana și Hunedoara ;

d) masivul păduros din ocoalele silvice Anina, Bozovici, Văliug, Reșița și Sasca Montană, pentru regiunea Banat.

5. CAPRA NEAGRĂ (*RUPICAPRA RUPICAPRA* L.)

La calculul suprafeței pe care habitează capra neagră, s-a folosit suprafața golului de munte, a păsunii alpine și a unei părți din pădurea învecinată a golului de munte (10% din pădurea existentă în cadrul fondului de vînătoare

Tabelul 4

punzătoare pe D.R.E.F.-uri pentru cerb (*Cervus elaphus L.*)

vinătoare pentru cerb, pe categorii

de 1 a 2 la 2,5 100 ha pădure				Categorيا a II-a de 1 a 1, 1 a 1,9 buc. pe 100 ha pădure					Categorيا a III-a de 1 a 0,5 la 1 buc. pe 100 ha pădure				
Efect. in buc. Coresp. calității Existență în anul 1961	Efect. mediu optim	Suprafața pă- durii apă pt. cerb, în ha	Nr. fonduri	Efectele in buc.		Efect. mediu optim	Suprafața pă- durii apă pt. cerb, în ha	Nr. fonduri	Efective in buc.		Ef. mediu optim		
				Coresp. calității Existență în anul 1961	Efect. mediu optim				Coresp. calității Existență în anul 1961	Efect. mediu optim			
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
240	165	2,0	145 807	17	1 975	590	1,4	166 407	21	1 100	160	0,7	
—	105	2,2	199 540	22	2 345	920	1,2	193 145	22	1 560	520	0,8	
520	—	—	68 473	9	1 160	375	1,7	95 407	24	700	330	0,7	
—	—	—	103 635	12	1 485	620	1,4	170 251	27	1 135	540	0,7	
360	325	2,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	69 743	8	1 110	580	1,6	66 528	10	445	280	0,7	
—	—	—	33 790	4	455	75	1,3	71 133	29	710	680	1,0	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	67 345	7	755	215	1,1	15 773	3	105	35	0,7	
—	—	—	107 000	12	1 475	480	1,4	48 100	7	290	—	0,7	
1 260	610	2,1	96 090	15	1 375	320	1,4	81 380	25	545	340	0,7	
875	690	2,2	188 312	26	2 980	1 945	1,6	33 882	9	295	265	0,9	
—	—	—	20 050	2	305	—	1,4	80 220	9	730	—	0,9	
1 755	1 260	2,0	179 350	18	2 455	735	1,4	26 400	5	250	105	0,9	
—	—	—	299 200	31	4 460	1 840	1,5	35 500	7	270	175	0,8	
5 010	3 155	2,1	1 578 335	183	22 335	8 695	1,4	1 091 126	199	8 205	3 440	0,8	

cu capre negre). Aceasta constituie de fapt terenul utilizat de specie, în decursul unui an.

In lucrarea anterioară (11) neavînd toate elementele necesare pentru stabilirea suprafeței utilizate, efectivele s-au raportat la întreaga suprafață a fondurilor. Din această cauză limitele efectivelor în cadrul celor trei clase stabilite au fost mai mici. Pe baza elementelor noi, am recalculat efectivele de capră neagră, conform bonității fondurilor, după cum urmează :

Terenul Ia care se referă efectivele	Efectivele medii pe 100 ha, corespunzătoare bonității terenului		
	I	a II-a	a III-a
Gol, munte, pășune alpină și 10% din pădurea învecinată	4,6—7,0	2,1—4,5	0,5—2,0

Aplicînd efectivele corespunzătoare bonității fondurilor cu capre negre, din tabelul de mai sus, s-a ajuns la rezultatul înscris în tabelul 5, din care se vede că :

— suprafeței de 221 mii ha pe care capra neagră găsește condiții bune de dezvoltare, îi corespunde un efectiv optim de 5380 exemplare.

Tabelul 5

Bonitatea terenurilor de vînătoare și efectivele optime corespunzătoare bonității pe regiuni, pentru capra neagră
(Rupicapra rupicapra L.)

Denumirea D.R.E.F.	Nr. curent	Bonitatea terenurilor de vînătoare pentru capra neagră pe categorii										Ef. mediu pe 100 ha							
		Categorie I de la 4,6 la 7 bucati pe 100 ha		Categorie a II-a de la 2,1 la 4,5 bucati pe 100 ha		Categorie a III-a de la 1,2 bucati pe 100 ha		Categorie a IV-a de la 0,5 la 2 bucati pe 100 ha											
		Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati	Efective in bucati								
1 Argeș	109 566	26	2 310	1 990	8 160	1	410	380	50	27 820	5	1 080	970	3,0	73 586	20	620	640	1,1
2 Banat	25 965	9	295	255	—	—	—	—	—	6 562	1	165	150	2,5	19 403	8	130	105	0,7
3 Brașov	30 211	6	1 325	1 290	15 906	3	1 000	970	6,3	14 305	3	325	320	2,3	—	—	—	—	—
4 Hunedoara	42 415	10	1 380	1 090	7 255	2	460	480	6,3	35 160	8	840	610	2,4	—	—	—	—	—
5 Oltenia	11 407	5	105	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11 407	5	105	80	0,9
6 Prahova	2 215	1	45	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 215	1	45	40	2,0
Total R.P.R.	221 779	57	5 380	4 745	31 321	6	1 870	1 830	6,0	83 847	17	2 410	2 050	2,9	106 611	34	1 100	865	1,0

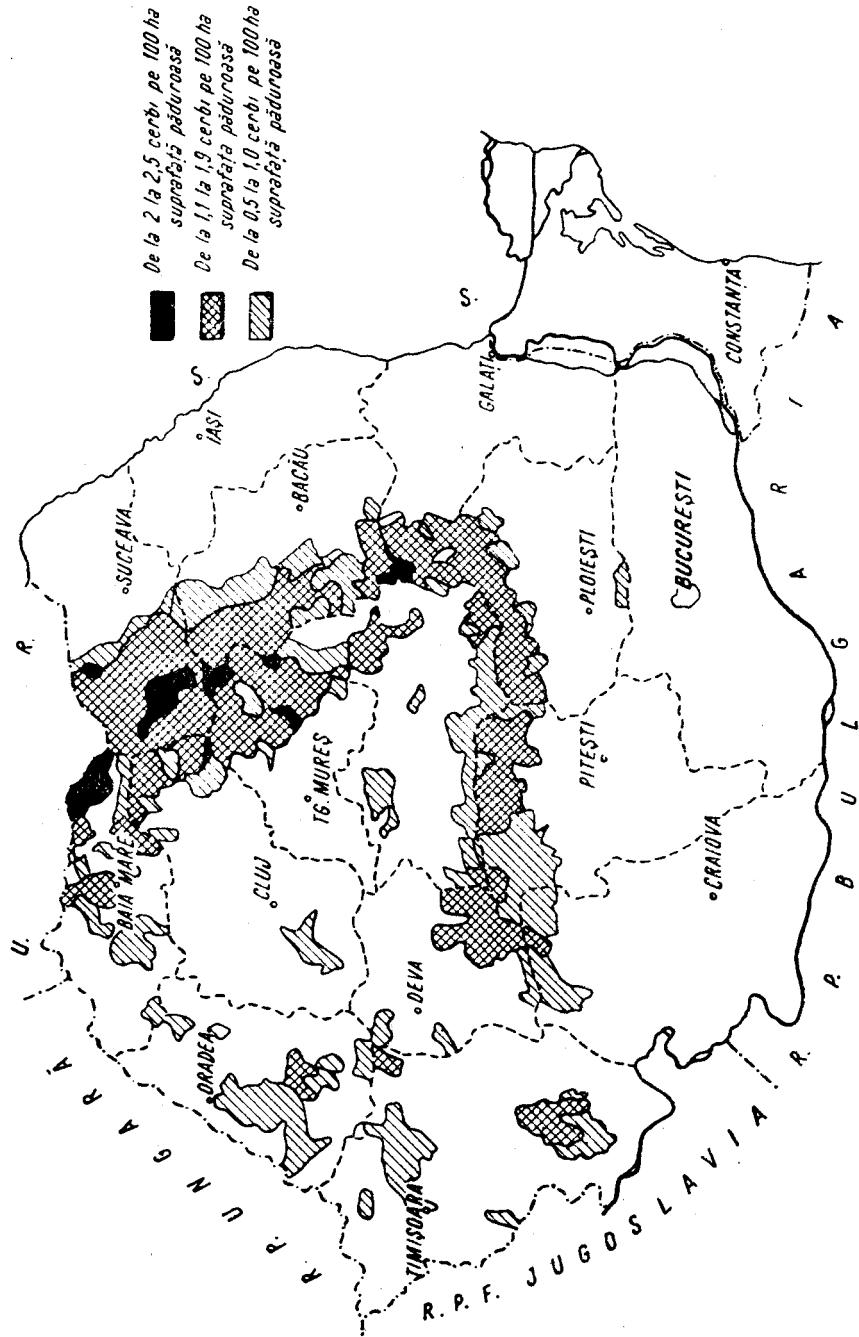

Fig. 4 — Bonitatea fondurilor de vînătoare cu cerb (*Cervus elaphus L.*) din R.P.R.

— media efectivului optim pentru țara noastră este de 2,4 bucăți la 100 ha.

— făcind o comparație a efectivului optim cu cel actual, constatăm o diferență de 600 exemplare, ceea ce înseamnă că atingerea efectivelor optime nu este o problemă grea și ea va putea fi realizată în scurt timp.

— media efectivului actual pe țară de 2,1 bucăți la 100 ha.

— suprafețele ocupate de categoriile I și a II-a de bonitate reprezintă aproximativ 50%, având însă un efectiv corespunzător de cca. 80% din total.

Repartizarea fondurilor de vînătoare cu capre negre, este reprezentată pe o hartă (fig. 5), în care se vede că acestea sunt situate în golorile alpine ale Carpaților sudici. Dat fiind că în trecut au existat capre negre și în Carpații răsăriteni, nu este exclus ca specia să fie colonizată în viitor și în masivele din care a dispărut.

Timpul scurt ce l-am avut la dispoziție pentru cercetările noastre, nu ne-a permis să putem trage unele concluzii și asupra acestui aspect.

III. PRINCIPALELE SPECII DE VINAT DIN R.P.R.

In capitolul anterior s-a arătat că a fost stabilită bonitatea fondurilor de vînătoare din țara noastră prin aplicarea unor chei de determinare pentru speciile : iepure, fazan, căprior, cerb și capră neagră.

Din studierea atentă a tabelelor întocmite (1—7) cum și din aceea a hărților (1—5) se poate vedea că de multe ori unul și același fond corespunde pentru cultura a două, trei sau chiar patru din speciile indicate. Aceasta pune de multe ori în derulă pe bunul gospodar, deoarece nu știe spre care din ele să-și îndrepte eforturile pentru a obține maximum de randament. De aceea este necesar ca la fiecare fond să se indice și specia de vînăt cu cea mai mare pondere economică, adică care este specia principală de pe un fond asupra căreia trebuie să acționăm în mod deosebit.

In unele cazuri stabilirea speciei principale este o treabă ușoară, ea putind fi făcută de la prima vedere. Sunt însă situații cînd alegerea este foarte grea.

Dăm mai jos un exemplu, cu două fonduri de vînătoare situate în zona de cîmpie a regiunii Crișana :

Fondul	Suprafața în ha				Principalele specii de vinat existente pe fond și categoriile corespunzătoare de bonitate							
	Totală	din care			Fazan		Iepure		Căprior		Cerb	
		Pătură	Agricol	Nereduct.	Ef. optim buc.	Cat. de bon.	Ef. optim buc.	Cat. de bon.	Ef. optim buc.	Cat. de bon.	Ef. optim buc.	Cat. de bon.
X	10 000	500	9 000	500	400	I	1 900	I	50	I	4	a III-a
Y	10 000	5 000	4 500	500	2 000	a II-a	1 400	a II-a	500	a II-a	40	a III-a

Rezultă din exemplul dat, că în primul caz, răspunsul se poate da ușor. Immediat se observă că iepurele va putea fi considerat vînăt principal deoarece îi corespunde un efectiv optim mult superior celorlalte specii.

Legenda

- De la 4,6 la 7,0 capre negre pe 100 ha gol de munte, păsune alpină și 10% din pădure
- ▨ De la 2,1 la 4,5 capre negre pe 100 ha gol de munte, păsune alpină și 10% din pădure
- ▨ De la 0,5 la 2,0 capre negre pe 100 ha gol de munte, păsune alpină și 10% din pădure

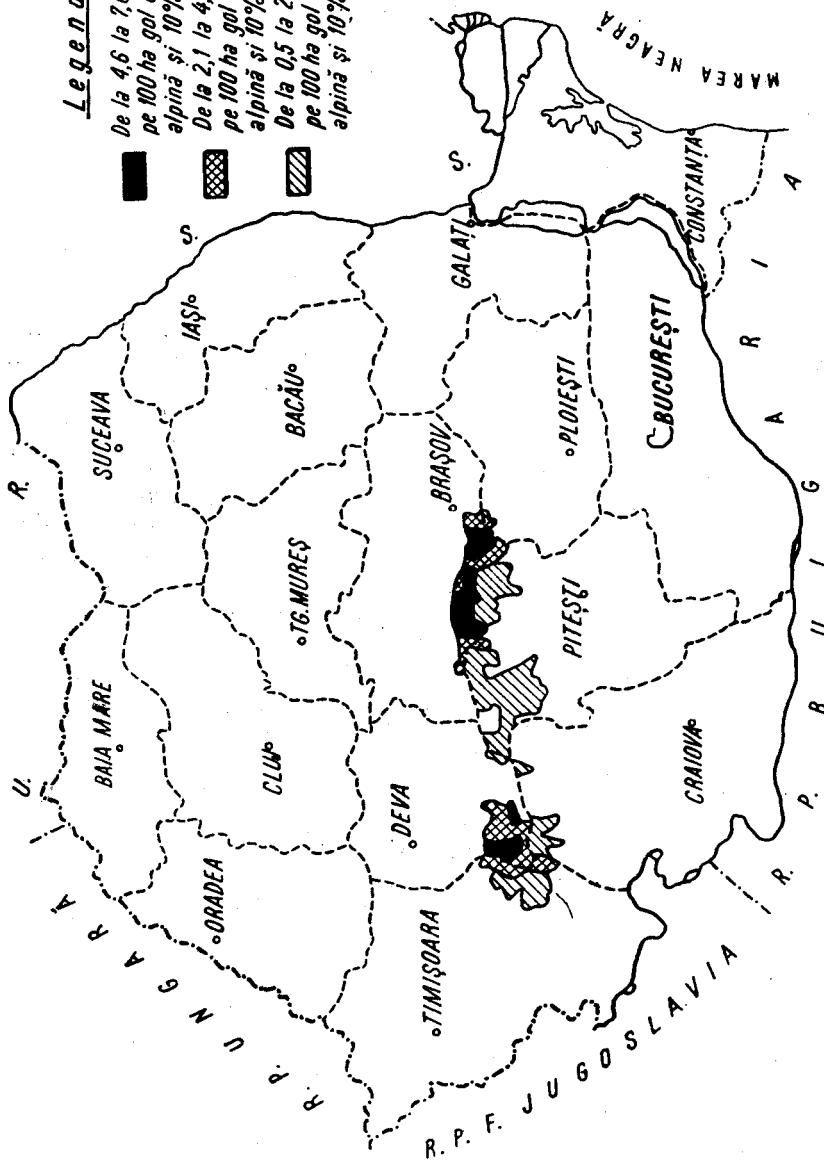

Fig. 5 — Bonitatea fondurilor de vînătoare cu capră neagră (*Rupicapra rupicapra* L.) din R.P.R.

In cazul al doilea (pe fondul Y) găsim bonitatea a II-a pentru cele trei specii și bonitatea a III-a pentru cerb. Din cauza suprafetei mari păduroase ce o are acest fond, se măresc simțitor efectivele și la fazan, căprior, cerb, încit fără existența unui sistem uniform de calcul, am putea face greșeli la stabilirea vînatului principal.

De aceea, am fost nevoiți să introducem un sistem de calcul bazat pe anumiți indici ajutători, pentru determinarea ponderii economice a speciilor de vînat, * pe care i-am denumit „*unități economice*”. Împreună cu D.E.V. din M.E.F. și cu A.G.V.P.S. s-au stabilit următoarele unități pentru speciile principale de vînat * luându-se iepurele ca unitate economică etalon.

— iepurele	= 1 unitate
— fazanul	= 1 unitate
— căpriorul	= 5 unități
— capra neagră	= 6 unități
— cerbul	= 25 unități.

In cazul nostru, dacă aplicăm același sistem de calcul și la celălalt fond, se ajunge la concluzia că fondul Y, este superior fondului X, cu toate că are numai categoria a II-a și a III-a de bonitate, prin faptul că el, având o suprafață păduroasă mai mare și condiții bune staționale, favorizează dezvoltarea unui număr mare de specii, întrunind astfel o valoare de 6900 unități economice, față de fondul X, care întrunește numai 2650 unități (iepurele 1900, fazan 400, căprior 250 și cerb 100), deci o valoare economică de peste două ori mai mare.

Aceasta are o mare importanță și la stabilirea valorii taxelor de dare în folosință pentru fiecare fond.

Aplicînd acest sistem de calcul, mai multor fonduri, se mai poate deduce, prin comparație, care dintre ele sunt superioare din punct de vedere al valorii economice a efectivelor ce le deținе.

Se precizează că pe terenurile de vînătoare, în afara speciilor, de mai sus, se găsesc și altele care pot ridica valoarea fondului. De aceea în producție, cînd se va judeca valoarea economică a unui fond față de altul, să nu se uite și efectivele altor specii prezente în terenul respectiv.

In tabelul 6, sunt înscrise rezultatele obținute de noi pe regiuni, în ceea ce privește calculul speciei de vînat de pe cele 2157 fonduri de vînătoare din țara noastră. Din acest tabel se poate vedea suprafetele și numărul de fonduri pe care diferențele speciei apar ca vînat principal. Alături de speciile ce fac obiectul prezentei lucrări, apare și vînatul acvatic care, deși nu are o importanță economică mare, totuși în zonele unde există, este vînatul principal, deoarece nu sunt alte specii cu o valoare mai ridicată.

O analiză mai atentă a cifrelor înscrise în tabelul 6, ne arată că :

— Iepurele apare ca vînat principal pe 1170 fonduri, din cele 1690 corespunzătoare speciei. Aceasta deoarece pe fondurile cu păduri mai mari, iepurele cedează în fața căpriorului, care devine vînat principal.

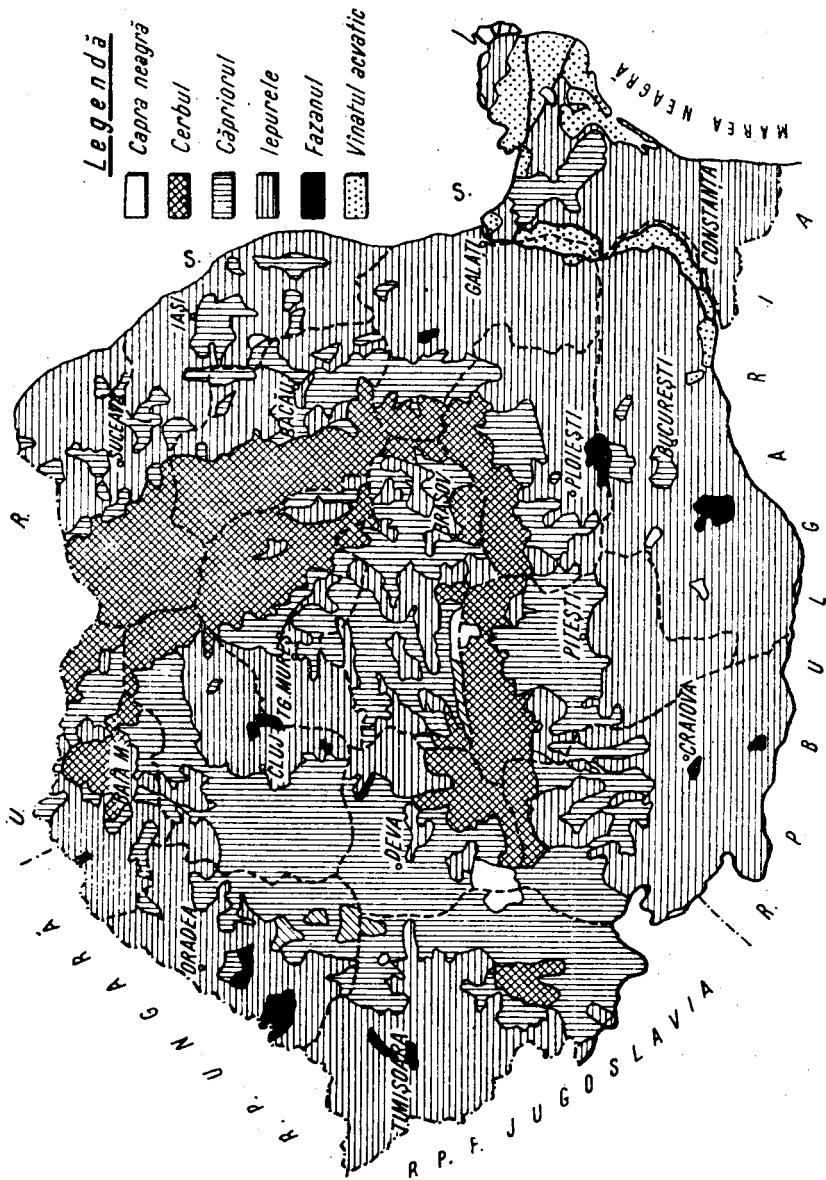
— Căpriorul este cea de a doua specie de importanță economică, fiind vînat principal pe 624 fonduri, din cele 1379 pe care se găsește condiții bune de dezvoltare.

* La stabilirea acestor unități, nu s-a avut în vedere greutatea în kg carne, ci numai valoarea fiecărei specii de vînat. (Așa se explică de ce fazanul are aceeași valoare cu un iepure, deși este de 4 ori mai ușor în greutate).

Tabelul 6

Vinatul principal pe D.R.E.F.-uri

D.R.E.F.	Nr. curent	Suprafața, nr. de fonduri și efectivul normal, pe care vinatul principal este:				Nr. fond.																		
		Iepurele		Fazanul																				
		Suprafața pro-duct, a fond.	Efectiv în buc.	Suprafața pro-duct, a fond.	Efectiv în buc.																			
1	Arges	628 915	64	71 700	—	—	212 817	48	11 580	294 120	36	2 890	9 378	1,0	430									
2	Bacău	395 480	38	31 250	—	—	115 350	23	6 860	393 425	43	3 780	—	—	—									
3	Banat	1 017 326	117	195 300	20 000	2	10 350	480 553	84	23 505	78 273	10	1 230	6 562	1,0	165								
4	Brasov	381 273	32	31 400	—	—	328 481	70	15 495	187 978	23	2 480	22 256	4,0	1 110									
5	București	1 700 959	182	267 500	37 595	5	13 690	22 443	10	7 250	—	—	—	—	—	122 460								
6	Cluj	535 333	47	60 700	22 900	2	8 780	314 689	68	18 615	100 741	12	1 610	—	—	13								
7	Crișana	707 330	73	118 450	55 764	6	24 790	191 969	38	10 905	46 490	5	545	—	—	—								
8	Dobrogea	878 225	89	65 830	—	—	67 535	16	4 730	—	—	—	—	—	—	388 800								
9	Galati	895 853	94	72 050	9 777	1	5 120	77 212	16	4 125	75 345	8	820	—	—	8								
10	Hunedoara	219 850	24	23 200	14 350	1	1 960	270 500	63	14 245	132 950	16	1 630	27 470	5,0	895								
11	Iași	727 517	75	70 110	—	—	99 076	28	7 560	—	—	—	—	—	—	—								
12	Maramures	440 185	55	51 800	6 280	1	940	100 310	35	5 085	174 010	25	2 770	—	—	—								
13	Mureș-A. M.	443 160	41	40 760	—	—	83 083	25	5 475	255 175	37	4 010	—	—	—	—								
14	Olténia	1 318 574	122	159 350	20 800	2	2 840	215 992	41	10 500	94 470	10	1 000	—	—	—								
15	Ploiești	598 900	64	65 300	31 250	2	300	157 750	32	10 545	198 550	21	2 645	—	—	—								
16	Suceava	569 450	53	53 550	—	—	76 200	21	5 520	396 060	39	6 315	—	—	—	—								
Total R.P.R.		11 458 830	1 170	1 378 350	218 686	22	68 770	2 813 960	624	162 085	2 427 587	285	31 725	65 666	11	2 600								
																567 421								
																45								

Fig. 6 — Vinatul principal de pe fondurile de vînătoare din R.P.R.

— Din 403 fonduri, cerbul nu cedează în favoarea altei specii decît 118, el fiind vînat principal pe 285 fonduri.

— Urmează apoi în ordine vînatul acvatic cu 43 fonduri, fazanul cu 22 și capra neagră cu 11.

— Ordinea este aceeași și în ce privește suprafețele ocupate de diferitele specii și anume : iepurele 11 459 mii ha, căpriorul 2814 mii ha, cerbul 2428 mii ha, vînatul acvatic 567 mii ha, fazanul 219 mii ha și capra neagră cu 66 mii ha. Remarcăm că aceste suprafețe, sunt cele pe care specia e vînat principal. Ele desigur diferă atât de cele pe care specia habitează (este răspîndită), cât și de acelea unde găsind condiții mai bune de trai, ea se menține la un anumit efectiv.

IV. CONCLUZII ȘI PROPUNERI

1. CONCLUZII

Din cele expuse în capitolele precedente se pot desprinde următoarele concluzii :

A. Efectivele medii corespunzătoare bonității terenurilor pe țară, calculate la 100 ha teren apt pentru specia respectivă sunt : la iepure 10,4 buc., la fazan 15,3 buc., la căprior 4,4 buc., la cerb 1,2 buc. și la capra neagră 2,4 buc.

B. Efectivele totale actuale sunt mult inferioare celor optime de viitor, și anume :

- iepurele are efectiv actual de 650 mii buc față de 1736 mii ;
- fazanul are efectiv actual de 110 mii buc. față de 255 mii ;
- căpriorul are efectiv actual de 92 mii buc. față de 286 mii ;
- cerbul are efectiv actual de 15 mii buc. față de 36 mii ;
- capra neagră are un efectiv actual de 4,7 mii buc. față de 5,4 mii.

C. Speciile de vînat studiate, inclusiv vînatul acvatic, găsesc condiții optime de dezvoltare, devenind vînat principal, pe următorul număr de fonduri și suprafețe :

- iepurele pe 1170 fonduri cu 11 459 mii ha suprafață totală ;
- fazanul pe 22 fonduri cu 219 mii ha ;
- căpriorul pe 624 fonduri cu 2814 mii ha suprafață păduroasă ;
- cerbul pe 285 fonduri cu 2428 mii ha, suprafață păduroasă ;
- capra neagră pe 11 fonduri cu 66 mii ha suprafață folosită ;
- vînatul acvatic pe 45 fonduri cu 567 mii ha luciu de apă și terenuri inundabile.

Productivitatea fondurilor de vînătoare corespunzătoare bonității, este mult superioară celei de azi (cea de azi, corespunzătoare efectivelor actuale este de numai 1 631 000 unități, față de 4 242 000 unități ce corespund efectivelor optime).

Specia care deține primul loc în productivitatea terenurilor noastre este iepurele (1736 mii unități economice), urmată în ordine de căprior (1331 mii, cerb (889 mii), fazan (255 mii) și capra neagră (32 mii).

2. PROPUNERI

Față de cele de mai sus, se fac următoarele propuneri de aplicare a lucrării în producție :

1. Introducerea în producție a rezultatelor obținute să se facă în primele luni ale anului 1962 pe baza unor îndrumări. Înindu-se seamă de faptul că mai sunt unele aspecte strîns legate de prezenta lucrare și care vor fi elucidate ulterior, ca :

— stabilirea sporului real anual, inclusiv pierderile provenite prin recoltare ;

— stabilirea influenței pe care o exercită mecanizarea agriculturii asupra efectivelor de vînat și mijloacele de îndepărțare a eventualelor pagube cauzate ;

— găsirea celor mai economice și eficace metode de repopularea terenurilor apte pentru cervide ; urmează ca efectivele optime indicate în prezenta lucrare, să servească deocamdată ca obiectiv de viitor pentru producție, obiectiv ce va fi atins după ce vor fi elucidate și aspectele arătate mai sus.

În acest scop, este necesară formarea unei comisii de lucru, care având ca ghid prezenta lucrare, să stabilească pentru fiecare fond de vînătoare în parte efectivele de vînat ce se pot atinge pînă în anul 1970. În continuare producția urmează să calculeze, după metoda ce se va da în îndrumări, dinamica creșterii efectivelor pînă la atingerea cifrei fixate de comisie și dinamica recoltei posibile de vînat.

2. Dat fiind că la întocmirea dinamicii este necesar să se pornească de la efectivele de vînat actuale, bine stabilite, evaluarea lor trebuie să se facă cu cea mai mare atenție, aplicîndu-se pentru iepure, căprior și fazan, metoda suprafetelor de probă, iar pentru cervide și capra neagră, metoda observației în tot timpul anului.

3. Să se opreasă vînătoarea pe toate fondurile de vînătoare în care specia principală preconizată nu a atins cel puțin 50% din efectivul optim, corespunzător bonității terenului. Selecția masculilor însă va continua la căprior și cerb.

4. Efectivele optime maxime, indicate în prezenta lucrare, pot fi depășite acolo unde organele din producție constată că animalele nu aduc prejudecții tuturor sectoarelor interesate.

BIBLIOGRAFIE

1. Almășan H., 1961, *Mamiferele de interes vînătoresc din R.P.R. și bazele biologice ale gospodării lor* (în limba rusă). (Lucrare de dizertație pentru obținerea titlului de candidat în științe biologice) Moscova ; Manuscris.
2. Almășan H., Popescu C. și Scărălatescu Gh., 1961, *Principalele specii de vînat din R.P.R. Răspîndirea pe clase de efective*. Revista Natura, nr. 4.
3. Almășan H., Popescu C. și Scărălatescu Gh., 1961, *Unele aspecte privind planificarea producției cinegetice*. Revista Pădurilor nr. 2.
4. Almășan H., Popescu C. și Scărălatescu Gh., 1962, *Cunoașterea capacitatei biogenice, mijloc de ridicare a productivității terenurilor de vînătoare*. Revista Pădurilor, nr. 3.
5. Bodea M. și Almășan H., 1959, *Ridicarea productivității gospodăriei vînătorești și salmonicale, sarcină economică de seamă*. Revista Pădurilor nr. 5.
6. Cotta V. și colab., 1960, *Cercetări asupra răspîndirii și densității actuale a efectivilor de căprior în R.P.R.* Studii și cercetări INCEP vol. 22 A.

7. Cotta V., 1953, *Pentru sporirea productivității fondului cinegetic*. Revista Pădurilor nr. 9.
8. Daniov D.N., 1953, *Clasificarea terenurilor de vinat după rezultatele recoltei*. Lucrările VNIO, vol. 13 Moscova.
9. Petrov P., 1952, *Încercări asupra raionării Bulgariei din punct de vedere al gospodăriei vinătoarești* (în limba bulgară). Analele institutului de cercetări silvice al R.P. Bulgaria, vol. I.
10. Popescu C. Cornel, 1958—1959, *Principalele grupe cinegetice din Direcția silvică Oradea*, Revista Pădurilor nr. 12 și 1.
11. Popescu Cornel, Scărălatescu Gh. colab.: Almășan H., Cotta V. Nesterov V., colab. 1960, *Stabilirea criteriilor provizorii pentru determinarea bonității fondurilor de vinătoare din R.P.R.* Studii și cercetări INCEF vol. 22 A.
12. Savîțchi Al., 1951 *Statistică vinatului și importanța ei*. Revista Vinătorului 4.
13. Scărălatescu Gh. și colab., 1960, *Stabilirea posibilităților de extindere a culturii fazanului, în condițiile naturale din R.P.R.* Analele ICF, vol XII.
14. Scărălatescu Gh., Almășan H., Nesterov V. și colab., 1961, *Contribuții la cunoașterea biologiei iepurelui în R.P.R.* Lucrare INCEF, manuscris.
15. Scărălatescu Gh. și Nițulescu M. 1960, *Principalele grupe cinegetice din Direcția silvică Constanța*. Lucrare INCEF; manuscris.
16. Stanislav Motl, 1954, *Bonitatea terenurilor de câprior* (în limba cehă) pag. 99—128 Prace vyzkumnych ustavu lesnickych, C.S.R.
17. Syederyei Akos, 1954, *Înfluența condițiilor ecologice asupra creșterii fazanului și potirnicului* (în limba maghiară). Analele Institutului de cercetări forestiere al R.P.U., vol. II.
18. Scaloni V. și Scaloni N., 1957, *Recomandări practice pentru organizarea gospodăriei vinătoarești în Siberia* (în limba rusă). Irkutsk.
19. Volosciuc A., 1949, *Gospodărirea planificată a terenurilor de vinătoare*. Revista Vinăt. nr. 7.
20. Vidoianos, 1951, *Importanța influențelor ecologice în creșterea vinatului* (în limba maghiară). Analele Inst. cercet. forest. al R.P.U., vol. 1.
21. * * * Arondarea fondurilor de vinătoare. Revista Vinăt. nr. 5.
22. * * * 1960, *Instrucțiuni pentru clasificarea pe bonitate a fondurilor de vinătoare din R.P.R.* indic. MEF — Elaborate de INCEF și DEV.
23. * * * 1957, *Instrucțiuni pentru întocmirea planului de cultură și valorificare pe unități vinătoarești*. 14 VIII-MAS.
24. * * * 1954, *Linia justă de clasificare, a terenurilor de vinătoare pe bonitate* — Praga.
25. * * * 1955, *Atlas silvic și vinătoresc*. Cap. VII. Vinătoresc. Praga p. 58—67 Traducere INCEF.

БОНИТЕТ ОХОТНИЧЬИХ УГОДИЙ РНР ДЛЯ ОСНОВНЫХ ВИДОВ ДИЧИ

АЛМЭШАН Х., ПОПЕСКУ К., СКЭРЛЭТЕСКУ Гх.

Р е з ю м е

Как следствие применения на производстве результатов, полученных в наших предыдущих исследованиях, опубликованных под заглавием: «Временные критерии для определения бонитета охотничьих хозяйств РНР» (1960) дается настоящая работа, в которой устанавливается бонитет каждого охотничьего хозяйства, соответствующие им оптимальные плотности и установление главного вида дичи.

Для этого были необходимы 3 рабочие фазы, а именно:

1. *Полевая фаза*, которая состояла из сбора первоначальных элементов описание педо-климатических, биологических и других факторов,

которые влияют на поголовье дичи, относительно охотничьих хозяйств, посредством заполнения анкет.

2. *Областная фаза*, которая выполняется областными управлениями лесного хозяйства посредством применения определительных таблиц, устанавливая категорию бонитета каждого хозяйства в отдельности и соответствующие ему поголовья.

3. *Заключительная фаза* выполняемая коллективом авторов и которая состоит из :

— контроля способа, в котором использовались таблицы для определения бонитета по каждому охотничьему хозяйству в отдельности.

— составления карты охотничьих хозяйств РНР в масштабе 1 : 500 000, на которой материализировались полученные результаты посредством применений определительных таблиц ;

— централизация, обработка и толкование данных, относящихся к бонитету хозяйств по лесничествам, областным управлением лесного хозяйства и по всей территории нашей страны ;

— установление главного вида дичи для каждого охотничьего хозяйства при помощи показателей, названных «экономическими единицами», где в качестве единицы эталона был взят заяц, а остальные виды имеют :

фазан — 1 единицу ;   серна — 6 единиц ;
козуля — 5 единиц ;   карпатский олень — 25 единиц.

Применив указанный метод, в конечном результате дошли до классификации по бонитету всех охотничьих хозяйств нашей страны и установления главного вида дичи соответствующей каждому хозяйству.

В работе весь материал был обработан и изложен по видам. В итоге как видно из таблицы данной ниже, указываются по каждому виду дичи число охотничьих хозяйств по категориям бонитета, будущие оптимальные плотности, соответствующие бонитету и общее число экономических единиц, расчитанные по оптимальным плотностям.

По отношению к этим хозяйствам соответствующий вид является главным на следующем количестве охотничьих хозяйств и соответствующий площади.

Таблица I

№ п/п	Вид	Охотниче хозяйства, в которых вид является главным	
		Количество	Площадь в га
1	Фазан	22	218,686
2	Заяц	1170	11 458 830
3	Кошуля	624	2 813 960
4	Карпатский олень	285	2 427 587
5	Серна	11	65 666

Имея в виду полученные результаты, в работе был сделан ряд предложений для будущего для того, чтобы применяя их на производстве были бы внесен существенный вклад в дело повышения производительности охотничьих угодий до полного использования их биогенной способности.

DIE BONITÄT DER JÄGDTERRAINS FÜR DIE WICHTIGSTEN WILDARTEN IN DER RUMÄNISCHEN VOLKSREPUBLIK

ALMAŞAN H., POPESCU C., SCARLATESCU GH.

Z u s a m m e n f a s s u n g

Im Verfolge der Anwendung in der Produktion der in unseren früheren Forschungen erzielten Ergebnisse, welche unter dem Titel „Provisorische Kriterien für die Ermittlung der Bonität der Jagdreviere in der R.V.R.“ (1960) publiziert wurden wird die vorliegende Mitteilung veröffentlicht, durch welche die Bonität eines jeden Jagdreviers, die entsprechenden optimalen Bestände und die vorherrschende Wildart, festgestellt wird.

Hiefür waren 3 Arbeitsphasen erforderlich und zwar :

1. *Die Phase in Gelände*, welche aus dem Einsammeln der primären Elemente über die Jagdreviere, Beschreibung der pedoklimatischen, biotischen Faktoren welche die Bestände beeinflussen) durch Ausfüllen von Fragebögen.

2. *Die gebietsmässige Phase*, welche bei den regionalen Direktionen der Forstwirtschaft durchgeführt wurde und zwar mittels Anwendung von Bestimmungsschlüssel, durch welche die Bonitätsklasse des Reviers und deren entsprechende Bestände festgesetzt wurden.

3. *Die durch das Autorenkollektiv durchgeführte Endphase*, bestehend aus :

— Überprüfung der Anwendung der Bestimmungsschlüssel der Bonität in jedem einzelnen Jagdrevier ;

— Ausfertigung der Karte der Jagdreviere in der R.V.R., im Massstabe von 1 : 500 000, auf welcher die durch Anwendung der Bestimmungsschlüssel erzielten Ergebnisse konkretisiert wurden ;

— Zentralisation, Aufarbeitung und Auslegung der auf die Bonität der Reviere bezughabenden Daten, nach Forstämtern, Forstdirektionen und für das ganze Landesgebiet ;

— Feststellung der vorherrschenden Wildart in jedem Revier, mittels „Wirtschaftseinheiten“ genannte Kennziffern, als Masseinheit der Hase angenommen, worbei die übrigen Wildarten folgende Koeffizienten haben :

der Fasan	1 Einheit;	die Gernse	6 Einheiten;
das Reh	5 Einheiten:	der Hirsch	25 Einheiten.

Durch Anwendung der angezeigten Methode wurde zum Schluss die Bonitätsklassifikation der Jagdreviere unseres Landes mit der darauf vorherrschenden Wildart festgestellt.

Das ganze Material wurde aufgearbeitet und in vorliegender Mitteilung nach Wildarten vorgelegt. Nach folgende Tabelle wiedergibt die Situation zusammenfassend und zwar nach Wildarten geordnet, die Jagdreviere nach Bonitätsklasse, die der Bonität entsprechenden optimalen Bestände der Zukunft und die Gesamtheit der auf optimalen Bestände berechneten Wirtschaftseinheiten.

Angesichts dieser Reviere erscheint jedoch die betreffende Wildart als vorherrschende, in den Revieren und Ausdehnungen laut nachstehender Tabelle :

Tabelle 1

Wildart	Reviere in welchen die Wildart vorher- schend ist	
	Anzahl	Ausdehnung in ha
1 Fasan (<i>Phasianus sp.</i>)	22	218,686
2 Hase (<i>Lepus europaeus Pall</i>)	1 170	11,458,830
3 Reh (<i>Capreolus capreolus L.</i>)	624	2,813,960
4 Hirsch (<i>Cervus elaphus L.</i>)	285	2,427,587
5 Gemse (<i>Rupicapra rupicapra</i>)	11	65,666

In Anbetracht der erzielten Ergebnisse wurden in vorliegender Mitteilung eine Reihe von Vorschlägen für die Zukunft gemacht, damit deren Anwendung in der Produktion einen wesentlichen Beitrag zur Hebung der Produktivität der Jagdterrains, bis zur vollständigen Ausnützung ihres biogenetische Leistungsvermögens.

QUALITY OF GAME GROUNDS IN THE R.P.R. FOR THE PRINCIPAL GAME SPECIES

ALMAŞAN H., POPESCU C., SCĂRLĂTESCU GH.

Summary

Following the application in production conditions of the results obtained during the previous research work and which had been published under the title of „Provisional criteria to determine the quality of game grounds in the R.P.R.“ (1960), we issued the present paper establishing the quality of all game grounds, the optimum game stands for them and the principal game species.

To this end we resorted to three working phases, namely :

1. *On the ground*, during which we collected primary elements on game grounds (description of pedo-climatic, biotic factors, etc. that exercise an influence on game stands) with the aid of questionnaires.

2. *In the region* during which the Forest Regional Offices applied determination keys establishing the respective quality of the game ground as well as the corresponding game stands.

3. *Final phase* executed by the authors during which :

— they verified how the determination keys had been applied in each game ground ;

— they drew up maps with the game grounds in the R.P.R. on the scale of 1 : 500 000 ; thus were materialized the results obtained with the determination keys ;

— they centralized, worked up and interpreted the data on the quality of game grounds, for forest districts, forest regions and the whole territory of our country ;

— they established the principal game species for each game ground with the aid of indexes called „economical unities“. If we consider the hare as a being a standard unity the rest of game species have :

the pheasant 1 unity ;   the chamois 6 unities ;
the roebuck 5 unities ;   the red-deer 25 unities.

By applying the above mentioned method they finally clasified after their quality all game grounds in our country and established the principal game species corresponding to each game ground.

All the data were worked up and presented for each species. The situation was summarized in the following table :

Table I

Species	The grounds on which the species is the main game	
	No	Surface/ha
1 Pheasant (<i>Phasianus colchicus</i>)	22	218 686
2 Hare (<i>Lepus europaeus Pall</i>)	1170	11 458 830
3 Roebuck (<i>Capreolus capreolus L.</i>)	624	2 813 960
4 Red-deer (<i>Cervus elaphus L.</i>)	285	2 427 587
5 Chamois (<i>Rupicapra rupicapra L.</i>)	11	65 666

As regards these game grounds, the respective species prevails on the number of game grounds and surfaces mentioned in the following table :

With a view to the results obtained a series of recomendation were made so that the productivity of game grounds should be raised up to the complete utilisation of their biogenic capacity.